

b) i videst muligt omfang at nedsætte de sundheds- og sikkerhedsmæssige farer for arbejdere beskæftiget ved manuel transport af byrder.

28. Hvor transportmetoder, der består i at trække og skubbe varer, anvendes i vidt omfang, og hvor disse metoder kræver en fysisk kraftanstrengelse, der kan sidestilles med den, der kræves ved manuel transport af byrder, kan vedkommende myndighed overveje, om visse bestemmelser i denne henstilling skal finde anvendelse på det omhandlede arbejde.

29. Enhver medlemsstat bør ved lov eller administrative forskrifter eller ved andre metoder, der er forenelige med det pågældende lands praksis og forhold, og i samråd med de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer på det omhandlede område træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne henstillings bestemmelser.

30. Medlemsstaterne kan meddele dispensation med hensyn til anvendelsen af særlige bestemmelser i denne henstilling efter forhandling med den offentlige tilsynsmyndighed og med de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer på det pågældende område, hvor arbejdsforholdene eller byrdernes art kræver sådanne dispensationer; dispensationernes omfang bør nærmere angives for hver enkelt undtagelse eller gruppe af undtagelser.

31. Enhver medlemsstat bør i overensstemmelse med sin praksis anføre den eller de personer, hvem det påhviler at overholde bestemmelserne i denne henstilling, samt den myndighed, der har ansvaret for at føre tilsyn med bestemmelseernes gennemførelse.

Henstilling nr. 129 vedrørende kommunikation mellem virksomhedsledelsen og de beskæftigede.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 7. juni 1967 er trådt sammen til sin 51. samling, og

som har bemærket sig bestemmelserne i henstillingen af 1952 om samarbejde mel-

lem arbejdsgivere og arbejdere inden for de enkelte virksomheder, og

som er af den formening, at der er behov for yderligere bestemmelser, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til kommunikation inden for de enkelte virksomheder, der er optaget som 5. punkt på konferencens dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling,

vedtager i dag den 28. juni 1967 følgende henstilling, der betegnes henstillingen af 1967 om kommunikation inden for de enkelte virksomheder:

1. Almindelige betragtninger.

1. Enhver medlemsstat bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe bestemmelserne i denne henstilling til de personers, organisationers og myndigheders kundskab, der er beskæftiget med tilvejebringelse og gennemførelse af planer vedrørende kommunikation mellem virksomhedsledelsen og de beskæftigede.

2. (1) Arbejdsgiverne og deres organisationer samt arbejderne og deres organisationer bør i fælles interesse erkende vigtigheden af en atmosfære af gensidig forståelse og tillid inden for de enkelte virksomheder, som både er gunstig for virksomhedens effektivitet og arbejderne ønsker.

(2) Et sådant klima bør fremmes gennem hurtig cirkulation og udveksling af oplysninger, der er så udtømmende og objektive som muligt, vedrørende de forskellige sider af virksomhedens arbejde og arbejderne sociale forhold.

(3) Med henblik på tilvejebringelsen af et sådant klima bør virksomhedsledelsen efter forhandling med arbejderne repræsentanter vedtage egnede foranstaltninger til gennemførelse af en effektiv kommunikationspolitik med arbejderne og deres repræsentanter.

3. En effektiv kommunikationspolitik bør sikre, at oplysninger meddeles og forhandlinger finder sted mellem de pågældende parter, før ledelsen træffer afgørelse i spørgsmål af større interesse, for så vidt videregivelsen af disse oplysninger ikke er til skade for nogen af parterne.

4. Kommunikationsmetoderne bør ikke på nogen måde gøre indgreb i foreningsfri-